

HUR SKRIVER DU?

MATEMATISK-TEKNISK TEXT

- Variabler ska vara *kursiverade*. Vektorer ska både vara *kursiverade* och **feta**.
- Ex. n θ D λ **v** **a**
- Funktioner skrivs som normal text.
- Ex. $\sin\theta$ $\log I$ e^x
- Siffror och index skrivs med normal text.
- Ex. A_2 I_{res} W_{kin}
- Enheter skrivs som normal text med mellanslag efter mätetalet. I löpande text ska mellanslaget vara bundet för att undvika att mätetalet och enheten hamnar på olika rader.
- Ex. 14 km 13,6 eV $1,013 \cdot 10^5$ Pa
- I tabellhuvud och på diagramaxlar anger man först variabeln och sedan, efter ett bråkstreck, kommer enheten.
- Ex. $\lambda/\mu\text{m}$ U/kV $p/10^5$ Pa
- När man läser av ett värde från ett diagram eller i en tabell ska det aldrig uppstå tveksamhet om tiopotenser eller enheter.
- Ex. $110 = p/10^5$ Pa ger efter omskrivning
 $p = 110 \cdot 10^5$ Pa = $1,1 \cdot 10^7$ Pa
- I en formeleditor får man ett minustecken (–) när man trycker på bindestreckstangenten. Det blir det inte i löpande text (-). Kolla vilken sekvens av knapptryckningar som ger minus på din dator.
- Använd ett riktigt gängertecken (·) i dina formler och *inte* kryss, stjärna eller dylikt (*inte* ×, *, •, e.d.)
- Tänk på att i Sverige har vi decimalkomma *inte* decimalpunkt.

TIPS

- Sätt inte in siffervärden för tidigt i dina uttryck. Räkna i symbolform tills du fått fram den variabel du söker.
- Tänk på att en variabel är lika med ett måttal och (oftast) en enhet.
- Ex. $\theta = 15^\circ = 0,26 \text{ rad}$, $g = 9,81 \text{ m/s}^2$ $n = 1,60$
- Titta gärna på några av de lösta exempel som finns i kursboken.

VANLIGA SPRÅKFEL

- Särskrivning är vanlig på engelska men det blir mer eller mindre fel på svenska. Vad sägs om följande text från ICA. "Halva vår kassa personal är på kurs idag." Antagligen lever pastejen också i den affären!
- Sammanblandning av var (befintlighet) och vart (riktning) är vanlig. Det heter "Var bor Hans?" men "Vart är Jan på väg?" På dialekt förekommer ibland ett vart i stället för blev. "Det vart kväll" heter på svenska "Det blev kväll".
- Det heter "ju ... desto" inte "ju ... ju".
- På svenska har vi genitiv-s men inte plural-s som på engelska. Vi behöver alltså inga apostrofer för att skilja på genitiv och plural. Trots det ser man ibland dumheter som "Jan's skoaffär". Enda gången vi använder apostrof på svenska är när substantivet slutar på s. Det heter t.ex. Jans skoaffär men Hans' motorcykel.
- Bruket av dubbla supinum har ökat lavinartat men det är fortfarande fel. Det heter "Jag har alltid velat kunna skriva." Lägg märke till att infinitiv (kunna) följer på supinum (velat). Det heter absolut *inte* "Jag har alltid velat kunnat skriva."